

הסוכנות היהודית לארץ ישראל

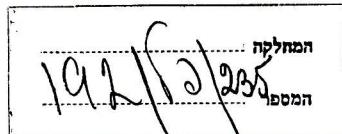
משרד ההגנה

ת. ד. 92 - סל. 671

טלגרמות: "JEVAGENCY"

CODES : BENTLEY'S; RUDOLF MOSSE

בתשובה נא להזכיר :

DRC 297

ירושלים, י' ז כטלו תרצ"ה
21.11.37

לכבוד
ה' ח. שורר,
מערכת "דברי",
תל-אביב.

לחווים שורר, שלום,

ההערות שבכתבתי לך'ai הן מעט מזעיר שים לי להעיר
במעט יום-יום. אין אני בפונה להעיר אלא לעתים רחוקות, אם
אתה דורש קשר אמיץ Hari הוא יתבטא מידי לא רק בחסרות
למפרע אלא גם בהערות לאחר מעשה, ואם כל העלה שלי תגרור
אחריה בירורים מפורטים עם בימה ידועה של תרעומת על שיכל
הגעתך להעיר מה שהערתך, כאשר במקtabך מ-17.11.17, Hari לモתר
לדבר על קשר.

זאת ראשית. שניית, "קשר אמיץ" מוכחה להיות חדדי.
ידעתי היטב כי לא תמיד יכולה המערה לשאול או להתייעץ
בטלפון על ידיעה המגיעה לידיה. אולי אם "דברי" נמצע בנסיבות
מלשאול ומלהתיעץ - על כל פבים אין להשות מבחינה זו את
"דברי" עם "הארץ" - Hari העבין איבנו בשורה (לפי העברית
"המודרבית" צרייך היית לאמ' איבנו בסדר) וגם מבחינה זו
אין לדבר על קשר אמיץ.

לעומם העיניים שאתה דן בהם יש לי להעיר:

1. לא נתקוונתי כלל לאמר שה"יגיעת" המיזוחת לאובי
אותו עתון ערבי היא חמיה בית יחס יותר חיווי לדבורי נגד
הالمות. אדרבא, חששתי שמא "יגיעת" זו יכולה לשמש הצדקה
לlegalog, מתוך שהוא עושה זאת "שלא לשם", ואמרתי כי אם אמ'
יש כאן טובת-הבהאה אין legalog מוצדק באשר "אין לקורא אלא
מה שעיניו רואות". מה שבכוונתי להדגиш הוא שאין לדחק
עם חזרים בתשובה אלא יש לברך על כל דרגה ודרגה של חזקה
בתשובה. אגב, עוד קודם לבן הופיע באותו עתון אמר שכורתתו
הייתה "האיטלאם והערביות שלילים את האליםות". טענתך שלא
יכלת לדעת כי אותו עתון פרסם את החסped שלי ואת אמר "דברי"
על השטפון היה שעה משונה מאוד. מישחו ב"דברי" מחרוייב היה
לדעתך זאת, כי הדברים בתפרנסמו. מי שהגיש לך לפרסום את הקטע

./. .

שופט 3/37-10000-No. 0301/61